

© Український журнал клінічної та лабораторної медицини, 2011
УДК 615.276: 615.454.1: 543.544: 615.28: 615.211

Розробка методики кількісного визначення німесуліду, бензалконію хлориду та лідокаїну гідрохлориду в мазі «Інфларакс»

В.А.Ханін, В.С.Кисличенко

Національний фармацевтичний університет, кафедра хімії природних сполук
Харків, Україна

На основі методу високоефективної хроматографії розроблена оригінальна методика кількісного визначення німесуліду, бензалконію хлориду та лідокаїну гідрохлориду в складі мазі «Інфларакс» при їх одночасній присутності.

Ключові слова: німесулід, бензалконію хлорид, лідокаїну гідрохлорид, високоефективна рідинна хроматографія, мазь.

ВСТУП

Мазь «Інфларакс» – це комбінований препарат, який використовують для лікування гнійних ран та гнійно-запальних захворювань шкіри. До складу мазі входять амікацин, німесулід, бензалконію хлорид та лідокаїну гідрохлорид.

Амікацин – аміноглікозид III покоління, який застосовують для лікування тяжких інфекцій, спричинених чутливими до препарата штамами мікроорганізмів, включаючи штами, резистентні до інших аміноглікозидів: бактеріемія, септицемія, інфекції дихальних шляхів, кісток, суглобів, ЦНС, шкіри і м'яких тканин, черевної порожнини [3, 4, 6].

Німесулід – нестероїдний протизапальний препарат. Його застосовують при запальних процесах, а також бальзових синдромах, виникнення яких пов’язано з набряком тканин [3, 4, 6].

Бензалконію хлорид має протимікробну, противірусну, протигрибкову та антипротозойну дію [3, 4].

Лідокаїну гідрохлорид відноситься до місцевоанестезуючих препаратів [3, 4, 6].

Таким чином, склад препарату цілком виправданий. Компоненти мазі за рахунок їх різної дії будуть підсилювати загальний ефект препарату.

Якість та ефективність будь-якого препарату визначається за його якісним складом та кількісним вмістом діючих речовин.

Тому було доцільним розробити методику кількісного аналізу комплексного препарату «Інфларакс» з використанням високоефективної рідинної хроматографії.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Об’єктом дослідження була мазь «Інфларакс» виробництва ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров’я».

Визначення проводили методом високоефективної рідинної хроматографії. Для виконання вимірювання використовували колонку Atlantis dC18 (Waters согр.) [5].

Метод кількісного визначення німесуліду, бензалконію хлориду, лідокаїну гідрохлориду заснований на принципі абсолютноного калібрування. Методики приготування розчину зразка та розчину порівняння наведені нижче.

Випробовуваний розчин. Близько 2500 мг (точна наважка) препарату поміщали в мірну колбу місткістю 25,0 мл, додавали 20 мл метанолу та перемішували. Розчин витримували на ультразвуковій бані при температурі 30°C протягом 10 хв., доводили об’єм розчину до позначки метанолом, перемішували та фільтрували крізь подвійний паперовий фільтр «синя стрічка», відкидаючи перші 5 мл фільтрату.

Розчин порівняння. Близько 50 мг (точна наважка) фармакопейного стандартного зразка (ФСЗ) німесуліду або ЕР CRS, 25 мг (точна наважка) ФСЗ або ЕР CRS бензалконію хлориду та 200 мг (точна наважка) ФСЗ або ЕР CRS лідокаїну гідрохлориду поміщали в мірну колбу

ТАБЛИЦЯ 1
Програма градієнта для хроматографування

Час, хв.	Рухома фаза А, % об./об.	Рухома фаза В, % об./об.	Режим елюювання
0→6	100	0	Ізократичний режим
6→25	100→50	0→50	Лінійний градієнт
25→40	50	50	Ізократичний режим
40→45	50→100	50→0	Лінійний градієнт
45→50	100	0	Ізократичний режим

місткістю 50,0 мл, розчиняли в 40 мл метанолу, доводили об'єм розчину тим самим розчинником до позначки та переміщували.

Різниця у фізико-хімічних властивостях речовин, що визначалися, вимагала використання режиму градієнтного елюювання, що забезпечило швидке і надійне розділення цих речовин на різних типах обернених фаз.

Умови хроматографування цих речовин у результаті проведеної оптимізації були скориговані. Отримані параметри методики складаються з наступного:

– колонка Zorbax C₈ розміром 150*4,6 мм, заповнена силікагелем октадецилсилільним для хроматографії з розміром часток 5 мкм, або аналогічна, для якої виконуються вимоги придатності хроматографічної системи;

– рухома фаза А: ацетатний буферний розчин pH 5,0;

– рухома фаза В: ацетонітрил для хроматографії;

– швидкість рухомої фази – 1 мл/хв.;

– використовують градієнтну програму, наведену в табл. 1;

– детектування за довжини хвилі 263 нм;

– температура колонки 30°C;

– порядок виходу піків: 1 – лідокаїну гідрохлориду, 2 – німесуліду, 3 – бензалконію хлориду.

У першому доповненні ДФУ наведені основні вимоги до придатності хроматографічних систем, які використовуються для фармацевтичного аналізу [2]. Спираючись на ці вимоги, нами були встановлені вимоги до приготування хроматографічної системи, яка використовувалася для кількісного визначення німесуліду, бензалконію хлориду та лідокаїну гідрохлориду:

– число теоретичних тарілок, розраховане за піком лідокаїну гідрохлориду на хроматограмі розчину порівняння, має бути не менше 300;

– число теоретичних тарілок, розраховане за піком німесуліду на хроматограмі розчину порівняння, має бути не менше 1000;

– число теоретичних тарілок, розраховане за піками бензалконію хлориду на хроматограмі розчину порівняння, має бути не менше 5000;

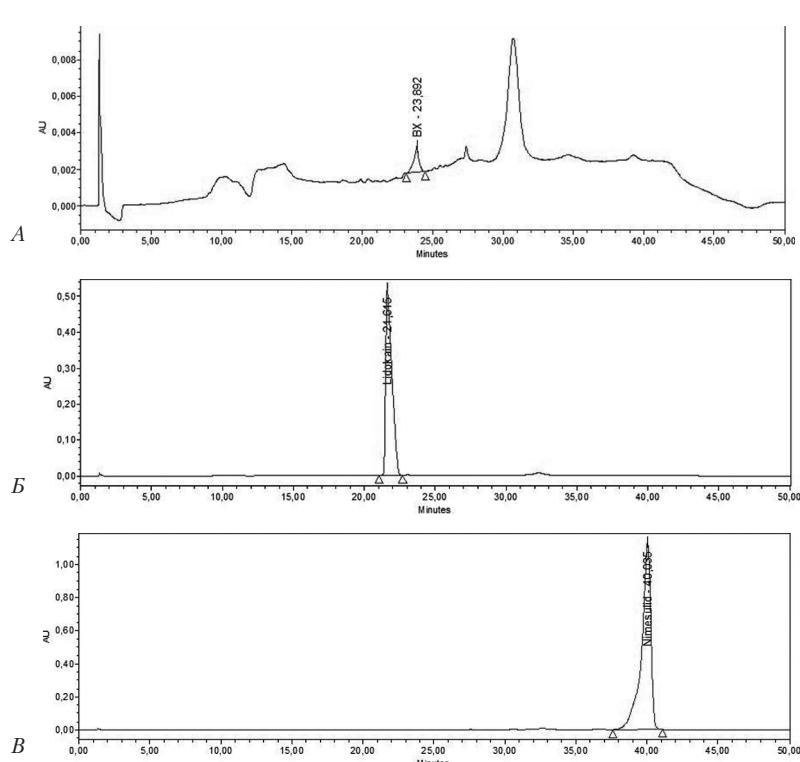

Рис. 1. Хроматограма бензалконію хлориду (А), лідокаїну гідрохлориду (Б), німесуліду (В).

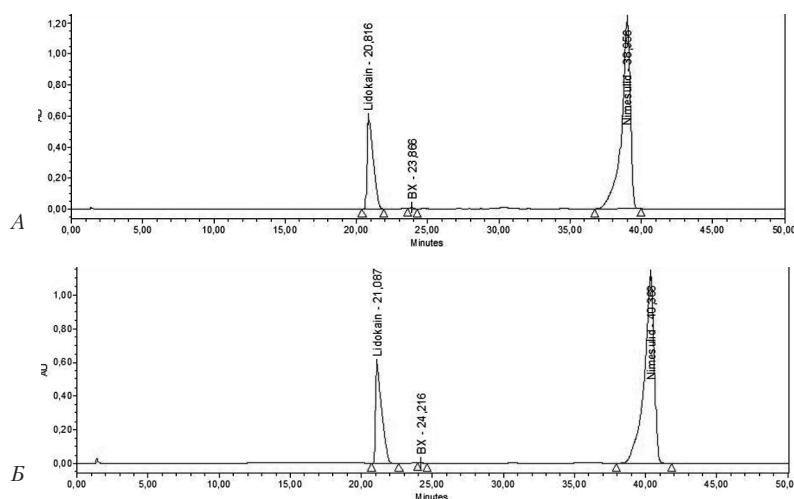

Рис. 2. Хроматограма бензалконію хлориду, німесуліду, лідокайну гідрохлориду в мазі «Інфларакс» (А), стандарт (Б).

– коефіцієнт симетрії піків лідокайну гідрохлориду, німесуліду та бензалконію хлориду, розрахований з хроматограм розчину порівняння, має бути не більше 1,8;

– коефіцієнт розділення піків лідокайну гідрохлориду та німесуліду має бути не менше 2;

– коефіцієнт розділення двох основних піків бензалконію хлориду має бути не менше 1,5;

– відносне стандартне відхилення, розраховане для площ піків лідокайну гідрохлориду, німесуліду та суми піків бензалконію хлориду з хроматограм розчину порівняння, має бути не більше 2%.

50 мкл випробуваного розчину та 50 мкл розчину порівняння поперемінно хроматографують на рідинному хроматографі з УФ-детектором, отримуючи не менше 5 хроматограм для кожного з розчинів.

Вміст німесуліду (X_1) в 1000 мг препарату обчислювали за формулою (у мг):

$$X_1 = S_1 * m_0 * P * 5 / S_0 * m_1, \text{де}$$

S_1 — середнє значення площ піків німесуліду, обчислене із хроматограм випробуваного розчину;

S_0 — середнє значення площ піків німесуліду, обчислене з хроматограм розчину порівняння;

m_1 — маса наважки препарату, мг;

m_0 — маса наважки ФСЗ або ЕР CRS німесуліду, мг;

P — вміст німесуліду у ФСЗ або ЕР CRS німесуліду, %.

Вміст бензалконію хлориду (X_2) в 1000 мг препарату обчислювали за формулою (у мг):

$$X_2 = S_1 * m_0 * P * 5 / S_0 * m_1, \text{де}$$

S_1 — середнє значення суми площ двох основних піків бензалконію хлориду, обчислене з хроматограм випробуваного розчину;

S_0 — середнє значення суми площ двох основних піків бензалконію хлориду, обчислене з хроматограм розчину порівняння;

m_1 — маса наважки препарату, мг;

m_0 — маса наважки ФСЗ або ЕР CRS бензалконію хлориду, мг;

P — вміст бензалконію хлориду у ФСЗ або ЕР CRS бензалконію хлориду, %.

Вміст лідокайну гідрохлориду (X_3) в 1000 мг препарату обчислювали за формулою (у мг):

$$X_3 = S_1 * m_0 * P * 5 / S_0 * m_1, \text{де}$$

S_1 — середнє значення площ піків лідокайну гідрохлориду, обчислене з хроматограм випробуваного розчину;

S_0 — середнє значення площ піків лідокайну гідрохлориду, обчислене з хроматограм розчину порівняння;

m_1 — маса наважки препарату, мг;

m_0 — маса наважки ФСЗ або ЕР CRS лідокайну гідрохлориду, мг;

P — вміст лідокайну гідрохлориду у ФСЗ або ЕР CRS лідокайну гідрохлориду, %.

Приготування фосфатного буферного розчину pH 6,5. Розчиняли 2,7 г калію дигідрофосфату у воді, встановлювали pH $6,5 \pm 0,05$ (ДФУ, 2.2.3) розчином 22 г/л калію гідроксиду та доводили об'єм розчину водою до 1000 мл. Термін придатності розчину — 3 доби.

Приготування ацетатного буферного розчину pH 5,0. 8,2 г натрію ацетату безводного розчиняли у воді, встановлювали pH $5,0 \pm 0,05$ (ДФУ, 2.2.3) кислотою оцтовою і доводили об'єм розчину водою до 1000 мл. Термін придатності розчину — 3 доби.

Реактиви, титровані розчини та індикатори, наведені в цій аналітичній методиці, описані у відповідних розділах загальної статті 4 «Реак-

тиви» Державної Фармакопеї України I видання та Європейської Фармакопеї 5.0.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Шляхом використання градієнта елюювання на обернених фазах були розділені речовини, різні за фізико-хімічними властивостями, — німесулід, бензалконію хлорид та лідокаїну гідрохлорид. Розроблена методика кількісного визначення німесуліду, бензалконію хлориду та лідокаїну гідрохлориду методом абсолютного калібрування, яка дозволяє одночасно визначати вказані речовини, що зменшує час аналізу і збільшує ефективність. Отримані хроматограми наведені на рис. 1 та 2.

ВИСНОВКИ

1. За допомогою рідинної хроматографії була розроблена оригінальна методика кількісного визначення німесуліду, бензалконію хлориду та лідокаїну гідрохлориду в мазі «Інфларакс».

2. Розроблені вимоги до придатності хроматографічної системи, яка використовувалася для кількісного визначення досліджуваних речовин.

3. Стандартизовані умови проведення хроматографічного аналізу, які забезпечують повне розділення німесуліду, бензалконію хлориду та лідокаїну гідрохлориду при їх одночасній присутності в препараті.

4. Розроблена методика використовується для аналізу мазі «Інфларакс» виробництва ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров'я»

ЛІТЕРАТУРА

1. Державна Фармакопея України / Державне підприємство «Науково-експертний фармакопейний центр». — 1-е вид. — Х.: РІРЕГ, 2001. — 556 с.
2. Державна Фармакопея України / Державне підприємство «Науково-експертний фармакопейний центр». — 1-е вид. — Х.: РІРЕГ, 2001. — Доп. 1. — 2004. — 520 с.
3. Дроговоз С.М. Фармакологія на допомогу лікарю, провізору та студенту: підручник-довідник / С.М.Дроговоз, В.В.Дроговоз. — Харків, 2004. — 476 с.
4. Дроговоз С.М. Фармакология на ладонях / С.М.Дроговоз, В.В.Дроговоз. — Харьков, 2005. — 120 с.
5. Использование высокоэффективной жидкостной хроматографии для анализа многокомпонентных лекарственных препаратов / А.В.Костарной, Г.Б.Голубицкий, Е.М.Басова [и др.] // Журнал аналитической химии. — 2008. — Т.63, №6. — С. 566-580.
6. Компендиум 2006 — лекарственные препараты: Т.2. / Под ред. В.Н.Коваленко, А.П.Викторова. — К.: МОРИОН, 2006. — 1126 с.

В.А.Ханин, В.С.Кисличенко. Разработка методики количественного определения нимесулида, бензалкония хлорида и лидокаина гидрохлорида в мази «Инфларакс». Харьков, Украина.

Ключевые слова: нимесулід, бензалконія хлорид, лідокаїна гідрохлорид, високоэффективная жидкостная хроматография, мазь.

На основании метода высокоэффективной хроматографии разработана оригинальная методика количественного определения нимесуліда, бензалконія хлорида и лідокаїна гідрохлорида в составе мази «Інфларакс» при их совместном присутствии.

V.A.Hanin, V.S.Kyslychenko. Quantitative determination of nimeculid, benzalkonium chloride and lidocaine hydrochloride in ointment «Inflarax». Kharkiv, Ukraine.

Key words: nimeculid, benzalkonium chloride, lidocaine hydrochloride, high-performance liquid chromatographic, ointment.

The original method of quantitative determination of nimeculid, benzalkonium chloride and lidocaine hydrochloride in ointment «Inflarax» at the same time was developed on the base of high-performance liquid chromatographic.

Надійшла до редакції 23.10.2010 р.